

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 846 פרשת משפטים

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
18:38	17:57	16:43	ירושלים
18:35	18:00	17:00	תל-אביב
18:35	17:58	16:52	חיפה
18:35	18:01	17:02	באר שבע

דבר ראש הישיבה

'כי תראה חמור שונאך'... • החמור הוא החומריות שבאדם שגורמת לו ליפול • התפקיד שלנו למצוא את הנקודות הטובות שבכל אדם ועל ידי כך לרומם אותו ברוחניות וגשמיות • חסידי ברסלב מדברים מהתכלית

תוב בפרשה: "כי תראה חמור שונאך רבץ תחת משאו וחדלת מעוז לו עזב תעזב עמו". ר' נתן מסביר את הפסוק שהכוונת התורה כשהיא אומרת שונאך שכל מי שעבר עבירה נקרא "שונאך".

אכן לכאורה קשה והרי מי הוא זה שיכול לומר על עצמו שהוא נקי ללא חטא, וא"כ נמצא שכולם שונאים זה את זה? וביותר תנמו, הרי התורה מצווה עלינו "ואהבת לרעך כמוך", ואם כל מי שעובר עבירה נעשה שונא, איך אפשר לאהוב זה את זה? וכי מצוות ואהבת לרעך כמוך כוונתה רק לאהוב את צדיקי הדור שלא עשו עבירות!?

אמנם התירוץ פשוט, על פי מה שאומר רבינו ז"ל בתורה רפ"ב שצריכים למצוא את הטוב אפילו ברשע גמור, וע"י זה אפשר לעזור לו ולהעלותו, וזה העניין של "עזוב תעזוב עמו". ואם כן באמת, כאשר כל אדם רואה את החלק הטוב שבחברו הוא נעשה ריעו, וזה הוא מקיים מצוות ואהבת לרעך כמוך. וגם על ידי כך הוא מקיים עזוב תעזוב עמו, כמו שמסביר רבינו ז"ל, שעל ידי שרואים נקודה טובה בחבר זה גורם לו לעלות ולהתעלות. וזה מה שהתורה מצווה "עזוב תעזוב עמו".

ומלבד זאת כל אדם צריך למצוא את הנקודות הטובות שנמצאות מתוכו, ועל ידי כך לרומם ולחזק את עצמו, עד שהאדם יזכה להתעלות מעלה מעלה.

משא כבד

"רובץ תחת משאו". מה המשא הכבד ביותר שיש? רבינו ז"ל אומר בתורה ז' שאין משא כבד כמשא העוונות, והעוונות מגיעים ע"י פיתוי היצר הרע.

ואיך עוזרים לחבר לצאת מאותו משא? כמו שנתבאר למעלה, על ידי שרואים בו את הנקודות הטובות זה גורם לעלות אותו ולהוציא אותו מהמשא של העוונות.

אבל ישנה דרך נוספת על פי מה שלימד אותנו ר' נתן זיע"א, שכל אחד צריך להשתדל להשיג על חבירו, ולדבר עמו ביראת שמים, לומר לו חידושי תורה, וע"י זה נכנס בו יראת שמים. זוהי הרחמנות והעזרה האמתית שהאדם יכול וצריך לעזור לחבירו, זוהי הדרך לעזור לחבר עם המשא הכבד של העוונות.

בספר שיח שרפי קודש מובא, שכאשר חסידי ברסלב מתאספים ומדברים יחד, צריך לתחוב את הראש ביניהם, 'כי בוודאי הם מדברים מהתכלית'

חמור שונאך

"כי תראה חמור שונאך". המילה חמור היא מלשון חומר - גשמיות. כל אחד ואחד מונח בגשמיות עמוק בתוך החומר, והעבודה שלנו היא להתרומם מהחומר והצורה בה מתרוממים מהחומר, היא על ידי הנקודה הטובה שהאדם מוצא בחברו. זו העבודה של הצדיק, למצוא את הנקודות הטובות שבכל אחד.

'החמור' נמצא בכל אדם, כי לכל אחד יש חומר, מה שהחמור נפל זה רמז שהחומר נפל, שאין כוח בעבודת ה', יש כבודות להתקדם בעבודת ה'. "עזוב תעזוב עמו" מרמז שצריכים לעזור לחברו להרים את החמור, את החומר. זה לא רק בגשמיות שאם רואים מישהו שהחמור שלו רובץ תחת משאו שצריכים לסויעו, אלא גם ברוחניות צריכים לעזור לאדם שרובץ תחת משאו, קשה לו לקיים את המצוות, נהיה לו עבודת ה' כמשא כבד.

שיחת חברים

וכיצד זוכים ליראת שמים? בספר שיח שרפי קודש מובא, שכאשר חסידי ברסלב מתאספים ומדברים יחד, צריך לתחוב את הראש ביניהם, 'כי בוודאי הם מדברים מהתכלית'.

מי שהוא ברסלב לא יושב ומדבר דברי הבל אלא תמיד הוא חושב על התכלית, על היום האחרון, מה יהיה בסוף. מסופר על ר' שמואל שפירא זצ"ל, שביומו האחרון, כאשר הוא כבר שכב עם הרגליים לדלת, אמרה לו אשתו 'שמואל! כל החיים חכית לרגע הזה!...'

כל אחד צריך לחשוב בכל רגע או לפחות בכל יום, מתי הוא ישכב עם הרגלים לדלת, כי אחרי שהאדם נפטר, הוא עוזב את העולם, לוקחים אותו כמו שק קמח...

יעזור הבורא יתברך שמו, שאחד ואחד יזכה לעזור לחברים שסביבותיו, להרים מהם את משא החטאים. ובעיקר שנזכה לעזור לעצמינו, על ידי שנראה את הנקודות הטובות.

גם אני קורא **שמע ישראל** **8 י"א**
 פעמיים ביום < 8 בבוקר < 8 בערב

אמר רבי יודן משום רבי שמעון בן יוחנן אמר לחן הקדוש ברוך הוא לישראל אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחיות וערכית אי אתם נמסרין בידים (מסכת סו"ט)

המחמאה המצמיחה

העכשווי [וכמובן, אם לא עולים ממילא נופלים], היא בגלל שאיננו מחשבים ולא מעריכים מספיק את מעשינו. עלינו להבין שאם הילד לא יעריך את העובדה שבחר מעצמו לעשות מעשה טוב לזולת, המעשה ילך לאבדון ויישכח בתהום הנשייה, במקום שילווחו כל ימי חייו, יזיח לו להיכן הוא מסוגל להגיע ולאן הוא צריך לשאוף, וירוממו לעד.

להאמין בעצמי

נעמיק: מה הסיבה שלרוב אנו מעלימים עין מפעולתו הטובה של החניך והבן? למה בדרך כלל איננו מחשיבים ואיננו מרימים את קרנו של הבחור לפני המשפחה או בפניו לאחר הפעולה הטובה שעשה?

לכאורה החיסרון היא בעצמנו. איננו מאמינים בו שיש לו אפשרות לעתיד טוב יותר, ולכן לא עולה במחשבתנו לשבחו על כך. ויש לדעת כי כל זאת בעצת היצר המרפה את ידי האדם ומחליט את רוחו לומר "מי אני ומה חיי", בין לגבי עצמו ובין לגבי ילדיו, הכל כדי שיהודים לא יוכלו להתגבר ורק ייפלו לייאוש. התחושה הזאת היא הרסנית, הילד מפנים את הרוח הנושבת, מבין שההורה נואש אפילו מעצמו, וזה עוקר מהילד את הרוגע והשלווה אחר שמפנים שהורה אינו דמות מספיק בטוחה להישען עליה.

אסור לנו להכשל בהערכה עצמית נמוכה, בין לגבי עצמנו ובין לגבי ילדינו!

נצטט קטע מדברי הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין (צדקת הצדיק קנ"ד): "כשם שצריך אדם להאמין בהשם יתברך, כך צריך אחר כך להאמין בעצמו, שיש להשם יתברך עסק עמו, ושאינו פועל בטל שבו לילה היה וכן לילה אבד ח"ו. רק צריך להאמין כי נפשו ממקור החיים יתברך שמו, וה' יתברך מתענג ומשתעשע בה כשעושה רצונו!"

ורבי אברהם מסלוניע זי"ע (תורת אבות אות קמב) פירש את הפסוק ב"אשרי" "להודיע לבני אדם גבורותיו" – "שעל האדם לדעת גבורת עצמו, שבידו לנצח את היצר הרע אף על פי שהוא מלאך, כי אין נותנים לו מן השמים יצר הרע שהוא למעלה מכוחותיו".

הרבי הקדוש רבי אהרן מקארלין זי"ע כותב בספרו "בית אהרן" (עמוד ד'): "ובר ישראל צריך להיות יקר מאוד בעיני עצמו, וצריך להאמין בעצמו שכל מה שהוא עושה מתקן מאוד בזה". וכך פירש הפסוק בפרשת יתרו (כ, ד): "לא תעשה לך פסל" – שלא תעשה עצמך פסול!

ב רצוני לכתוב לכם ממה שקורה לכולנו כהורים, מחנכים, מגידי שיעורים, משיגחים ומפקחים. בהרבה הזדמנויות אנו עדים לעובדה שבננו הפתיע לחיוב בצורה שלא היינו חולמים שיעשה. ההפתעה הגיעה בדיוק מהילד שבדרך כלל מגיעים לנו עליו מהחיידר טלפונים ופתקים לא מחמיאים. המעמד שלו כבר מזמן לא כל-כך מבריק, בגלל הציונים הנמוכים מן הרגיל. ההתנהגות החריגה שלו מזמן הפכה להיות בעייתית. ובהפתעה, ראינו או שמענו שהיום הילד החליט לעשות מעשה טוב לחברו בכיתה, מעשה שהפתיע את כולם.

ובכן: אם אחרי שהדבר נעשה לא תהיה על זה התייחסות ראויה, במילים פשוטות לפחות, החמצנו הזדמנות נדירה של מנוף עוצמתי שיכול לרומם את מצבו לגמרי.

והטוב והיעיל ביותר הוא, שההתייחסות תהיה במחשבה מעמיקה כיצד לחזקו על ידי המחמאה, ולכוונו ולנתבן שביין את ערכו ומעלתו, לגלות לו את תכונותיו הטובות שהתגלו בפעולה שעשה או בחסד שפעל, תכונות שבדרך כלל מוסתרות אצלו וכעת נחשפו.

כמו כן, על המחנכים לזכור מיד להתקשר ולשוחח עם ההורים השותפים, שידעו מהמעשה הטוב כדי שידעו להגיב נכונה מיד כשיחזור מהחיידר או מהישיבה.

גם אדם גאון או חברה'מ ומוצלח, לא יצליח להתנהג בחירות מהמגבלות הסביבתיות, כי אסיר חושב ומתכנן כאסיר...

גם גאון ומוצלח

הבסיס שמנחה אותנו בכל הפעולות האלה הוא הכלל כי "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים": אדם כלוא בתוך המסגרת והותית שהסביבה מדייקה לו, ולאחר זמן הוא משתכנע ממנה ובטוח ש"זה הוא – זהו". בפעולתו המיוחדת היום הוא גילה תכונות שלדברי הסובבים לא היו לו, והוא צריך להבין ולקלוט שאם ימשיך לפעול ולעשות דברים חיוביים כאלו הוא יצליח לצאת מתא הכלא שהיה שם עד היום. גם אדם גאון או חברה'מ ומוצלח ככל שיהיה, לא יצליח להפעיל ולהתנהג באופן של חירות מהמגבלות הסביבתיות, כי אסיר חושב ומתכנן כאסיר. אנחנו הם שצריכים לראותו מבחוץ ולהשכילו בינה, להראות לו "הנה, אתה רואה שאתה יכול? שאתה מסוגל? שאתה בעל לב טוב במיוחד? זה מי שאתה!".

כתוב בספרים הקדושים שהסיבה העיקרית שהאדם לא מתעלה להיות יותר טוב אלא נשאר תקוע במצבו

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

אזוה ה'תשפ"ג וספוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר
ספ"י תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, שליט"א וכלל בני החסידים.

מוקד מנויים: 02-623-1218

ניתן להירשם בכל עמדות נדרים פלוס ייצוצות > טופס הרשמה

הופיעו!
גמיון 108
נשכח תשפ"ג

חדש!
הגיליון שמתחיל
המחזור לקדים
בפורט מוגד

ובשביעית יצא

אבל כאשר יהודי נופל למקום נמוך, הוא נופל למקום העבדות - העבדות היא ירידה למקום נמוך, זהו ירידה למקום שהוא מתחת ממדרגת זמן, זוהי ירידה למקום העבדות.

עבד הוא מי ששולטים עליו, הוא לא יכול לעשות מה שהוא רוצה, דעתו כפופה לדעת האדון. בעומק, עבד הוא מי שאיבד את הדעת שלו, אין לו דעת עצמית...

אבל גם לעבד יש סוף לעבדותו, "שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחופשי".

מה קרה פתאום? מדוע אחרי שש שנים העבד עוזב את האדון ושב לביתו?

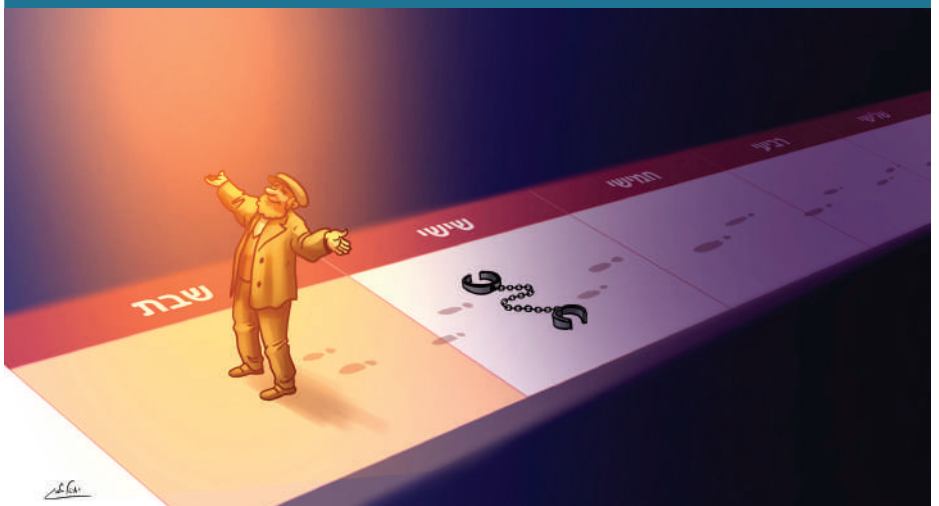
ר' נתן מסביר שש השנים של העבדות הם כנגד ששת ימי המעשה. העבד שנפל למדרגה נמוכה הוא בעצם נפל לאותו מקום של העבדות, למקום העשייה, "לששת ימים תעבוד", ולכן כנגד זה הוא עובד במשך

שנו מושג מיושן שמוכר לנו יותר מהסיפורים על השחורים באמריקה בטרם עדין הדמוקרטיה. באותם תקופות אפלות בהם העסיקו או יותר מדויק התעללו באנשים באופן גזעי, כאשר אשמתם היחידה היא צבע עורם!...

כשאנחנו שומעים על עבדים זה מזכיר את אותם סיפורים על ימים אפלים ושכוחים, או לאלו שקצת יותר רוחניים זה מוכר מהעבדות של אבותינו במצרים. אבל אלו דברים שנראים רחוקים מאד מאד.

בפרשתנו התורה מצווה על דיני עבדות של ישראל. יהודי שגנב חנוכיית כסף יפה, כעבור מספר ימים איתרע מזלו והחנוכייה נגנבה גם מביתו. ולא זו בלבד, אלא שכעבור מספר שבועות לאחר חקירה מאומצת של המשטרה היהודית, ההוכחות הפנו את האצבע המאשימה כלפיו, ולבסוף הוכרע באופן ברור כי הוא

אמונת השביעית

אָבֵל בְּשִׁבְעֵיתוֹ, בְּחִיַּת שַׁבָּת, יֵצֵא לְחַפְשֵׁי חֹנֶם, כִּי בְשִׁבְעַת בְּחִיַּת שַׁבָּת מְאִיר בְּחִיַּת אֲמוּנָה. שְׁעַל יָדֵי זֶה יִכּוֹל כָּל אֶחָד לִזְכּוֹת לְבְּחִיַּת בְּטוֹל הַזְּמַן שֶׁשֶׁם בְּטוֹל הָעֲבָדוֹת

שש שנים. באותם שנים אין לו דעת, אין לו את הפנימיות של עצמו, הוא כפוף לדעת האדון.

אבל כעבור שש שנים, "ובשביעית יצא לחופשי", כמו שאחרי ששת ימי המעשה באה שבת-מנוחה, כך גם העבד יוצא בשבת שלו - בשנה השביעית, לחופשי.

יום השבת הוא בבחינת למעלה מהזמן ולמעלה מהדעת. ביום השבת אפשר על ידי אור האמונה להשיג מעל הדעת, כלומר, להתבטל לקב"ה, להבין שאנחנו לא מבינים כלום ואין לנו כלל השגה בדרכיו.

כשהעבד מגיעה לשנה השביעית, הוא זוכה שמה שהוא איבד את הדעת נהפך לאיבוד הדעת בבחינה העליונה, בסוד אור האמונה - האור שלמעלה מהזמן, ואזי הוא יוצא לחירות - לחופשי, לגלות את אור האמונה.

(ליקוטי הלכות מילה הלכה ד' ד')

הגנב. כעת הלה נפל בפח, לא רק שהוא גנב, אלא אין לו מהיכן להחזיר את הגניבה, אין לו את האפשרות לשלם את הסכום הגבוה של שויה של חנוכיית הכסף.

מצווה עלינו התורה כדי להחזיר את הגניבה, למכור את הגנב לעבד, ובכסף שמקבל תמורת עבודתו לשלם את הגניבה.

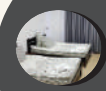
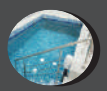

...

מחירד ומזעזע! כמעט בלתי נתפס להיכן יהודי יכול לילול.

אבל מה עומד מאחורי מצוות התורה?

ר' נתן מסביר את המשמעות העמוקה של עבד. יהודי לא צריך להיות עבד. יהודי הוא עבד של הקב"ה. "עבדי הם ולא עבדים לעבדים", התפקיד של יהודי הוא עבודת ה' ולא לעבוד את שכנו בבנין הסמוך.

הכי קרוב - הכי מפנק
הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!
050-4141-497
avraham201@gmail.com

 מיטות קינג סייז
 סאונה ומקווה מפיארא
 ארוחות כיד המלך
 הכי קרוב לציון!

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באופן

כוחה של מנגינה

למעלה משמונה מאות וחמישים שנה לפטירתו של רבינו האבן עזרא • א אדר ד"א תתקכ"ד/תתקכ"ז

וסימנים בהם אתה מתכתב עם האויב, מרגל מנובל שכמוך!

האבן עזרא ניסה להצטדק ולהסביר שזהו כתב עתיק בו נמצאים טעמי המקרא העתיק של היהודים שעל פיו הם מתנהגים, כאשר למנגינת הקריאה יש משמעות מרובה. אלא שלא הועילו כל הסבריו ותחנוניו, השוטרים טענו בתוקף כי לא מסתבר שעבור ספר שכתוב בו מנגינות שונות יטרח האדם וילך בדרך כה רחוקה ומסוכנת. וכך נטלו השוטרים את האבן עזרא עמם וסחבו לבית המעצר הסמוך.

כעבור מספר ימים דלת התא בו שהה האבן עזרא נפתחה על ידי שומר מגושם. "שמע יהודי" הוא פנה בלחישה אל האבן עזרא, "מאז שבת לכאן אתה מטריד את מנוחתי, על פניך העדינות ניכר צדקותך, התנהגותך בקדושה מעידה כאלף עדים על חפותך, כל העת חיפשתי את ההזדמנות בה אוכל להבריח אותך מבין כותלי הכלא.

יודע אני שאם תשאיר כאן עוד זמן מה צפוי אתה לקבל עונש מוות, כעת נוצרה ההזדמנות, אני השומר היחיד כאן, אנה קח את מטלטליך וברח!"

האבן עזרא הביט בשומר והשיב בלחישה בלשון שאלה, "הנני רוצה שתוציא אותי מכאן". כלומר, האם אני רוצה שתוציא אותי מכאן?

השומר הביט בו בתמהון וחשב: לבטח

ונשתבשה דעתו, וכי הוא לא רוצה לברוח.

נו, שמא הוא לא שמע את דברי, חשב השומר וחזר שוב: אנה קח את חפצך וברח.

כעת השיב האבן עזרא: 'הנני רוצה לצאת', וקם ממקומו.

"שומר יקר" פנה האבן עזרא אל השומר שעוד היה נבוך מהסיטואציה בה הוא עמד, לבטח תמיהה עלתה בלבך כאשר השבתי לך בפעם הראשונה תשובה שבה היה נשמע שאני לא רוצה לברוח, כעת הסכת לדברי ואסביר לך את מעשיי ודיבורי"

רציתי שכאשר תשחרר אותי תהיה משוכנע בצדקתי, הן מה שעצרו אותי כאן היה מחמת הטענה כי לא מסתבר שבו אדם הולך למרחקים להביא ספר שכל אשר כתוב בו הוא כיצד לקרוא את התורה בניגונים מסוימים.

כעת הוכחתי לך עד כמה חשובים לנו טעמי המקרא, כיצד על ידי מנגינה אותו המשפט יכול להפוך את עורו ולשנות את משמעותו, מ'לך ללא'

כעת תבין מדוע כל כך חשובים לנו טעמי המקרא, על ידי הטעמים יודעים אנו כיצד לקרוא את התורה במנגינה הנכונה.

והמנגינה, הן ראית בעיניך כמה משמעות יש לה.

ט

מועות שונות גובו לאוזנו של רבינו האבן עזרא אודות כתב מגילה עתיק וישן המסתובב בין גויים ערלים. השמועות טענו בתוקף כי הכתב הינו כתב יהודי עתיק יומין המיוחס ככתב שמור ומקורי שלא נפלו בו טעויות, היו כאלה שאף טענו כי הכתב הוא כתב עתיק של התורה הקדושה-חמשת חומשי תורה הכתובה בטעמיה המקורים בדקדוק רב כפי שנתקבלה מסיני, וזהו כתב המיוחס עד משה רבינו.

האבן עזרא השתוקק וחיפץ מאד להשיג את אותו כתב, היה לו חלום להגיע לכתב העתיק ולהגיה על ידו את טעמי התורה, לתקן את הטעויות שנפלו בדקדוקי הטעמים במהלך השנים. הן ידוע הדבר כי סודם של הטעמים עמוקים נסתרים ונעלמים, ולפעמים אף משליכים על הבנת דברי התורה, עד כדי שיש בכוחם להשליך על דינים הלכתיים. בתורת הנסתר לטעמים יש משמעות עליונה יותר מהאותיות, כך שענין גדול הוא לבוא אל חקר האמת ולהעמיד כל טעם וטעם על תיקונו.

אלא שמחסום גדול עמד בפני רבינו האבן עזרא, אותם ימים היו ימי מלחמה, הסכנה בדרכים הייתה גדולה, בכל מקום היו מתנפלים על העוברים ושבים שודדי דרכים ובוזזים את ממונם, ולפעמים אפילו גרוע מכך, נוטלים את חייהם במחי יד. היה זה סכנה של ממש לצאת אל הדרך.

אבל חשקו ורצונו של האבן עזרא להגיע

אל האמת הנכונה והצרופה בדיעת טעמי התורה גברה על הכל, וכך קם האבן עזרא ויצא אל הדרך, לעיר הרחוקה שאליה הפנו השמועות כי שם נמצא כתב היד העתיק. לצערו של האבן עזרא הוא לא הצליח למצוא מורה דרך או מלווה שיסכים ללוותו בדרך המסוכנת, וכך נאלץ לצאת אל הדרך לבדו.

• • •

סייעתא דשמיא גדולה הייתה לאבן עזרא בדרכו, הוא הצליח לעבור את כל הסכנות, הוא הגיע אל העיר שם חיפש וחקר אחרי כתב היד עד שלבסוף מצא את האיש שמחזיק את כתב היד תחתיו, שילם לו האבן עזרא סכום הגון על מנת לקבלו, וכך בשמחה והודאה לה' שם האבן עזרא את פעמיו חזרה לביתו, כשכתב היד ארוז תחת חגורתו.

כעבור כברת דרך נשמע קול מאחוריו: יהודון עצור! האבן עזרא כמונו נעצר מיד. שוטרי משמר העיר התקרבו לעברו והחלו לחטט בחבילותיו ובבגדיו, עד שהם מצאו את כתב היד.

ומה זה יהודי? הטיח השוטר בפני האבן עזרא את השאלה כשהוא פורט את כתב היד "הא מה זה כל הסימנים הללו? אמר השוטר והצביע על הטעמים שהיו כתובים בתוך הקלף תחת האותיות, "לבטח אלו רמזים

כוחם של טעמי המקרא. ציורו של האבן עזרא

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נצח' המוקמת בלב האזורים הררדים בירושלים

מחפש את האור?

- ישיבה קבוצתית בגמרא וחסידות
- לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א
- הלכות והליכות הבית היהודי
- הרחבה לשמחה התחזקות והרבה שמחה
- תנאי פנימי מלאים
- סביבה חמה ומקרבת

פני מה נסמכה פרשת משפטים לפרשת תרומה, מה עניינם זה לזה? ביאר אחד מגדולי ישראל: יש כאלו שחושבים שיעיקר עבדות האדם בעניין הממון, להפנות את הממון למטרות חסד ולפזר לעניים צדקה.

כאן מלמדת אותנו התורה, שהעיקר הוא לנהוג ביושר בדיני ממונות עם חברו. לפיכך סמכה התורה את פרשת משפטים לתרומה, ללמדך, שיותר חשוב שהאדם ינהג בדיני ממונות כהלכה ממה שיפזר מהונו לצדקה.

והתבטא אחד הגדולים בלשון זו: "לגבי ממון, יותר חשוב לדאוג מהיכן בא הכסף, ולא להיכן הוא הולך..."

...

בפסוק כתוב ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם ומתרגם התרגום: ואילין דיניא די תסדר קדמן. היה מי שהסביר שכאן התורה מלמדת אותנו יסוד חשוב: "ואילין דיניא" - כשיש דינים על כלל ישראל, אזי האופן בו יוצאים מאותם דינים הוא על ידי "תסדר קדמן" - על ידי שעושים סדר בחיים וחשבון הנפש אפשר לבטל את הדינים.

...

והיה מי שביאר, שכאן התורה באה לרמוז יסוד חשוב בלימוד התורה. אחרי קבלת התורה בפרשת יתרו, אומרת לנו התורה בפרשת משפטים, "ואילין דיניא די תסדר קדמן" - כאשר רוצים לדעת את דיני התורה, אזי צריך להיות מסודרים, ועל ידי שקונים בנפש את מידת הסדר זוכים וגם הלכות ודיני התורה נעשים מסודרים ובהירים.

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

לרקוד חצי יממה

אורטיז', זה היה מפחיד מאד, פעמים רבות הייתי צריך להתווכח אתם אם זה אני או לא אני, הם היו שואלים אותי שאלות בצרפתית ואני לא ידעתי לענות להם מילה אחת."

"היום אי אפשר להבין את הנסיעות הללו, בוודאי שהרוסים ידעו שאלו דרכונים מזויפים ובכל זאת בסוף נכנסנו, אני באמת לא ידע איך העזנו פעם אחר פעם לעשות את זה, ועוד שאז זאת הייתה המדינה הכי מסוכנת בעולם כמו היום צפון קוריאה, זו הייתה מדינה שהרגה עשרות אלפי יהודים ושלחה אותם לסיביר בלי דין ובלו דיין, עברנו הרבה חקירות והפחדות, אבל בסוף תמיד אחרי הרבה ריקודים ותפילות הנס קרה". "הכל שם היה שממי ולא מובן.

הייתה פעם אחת שרקדנו שתיים עשרה שעות ברציפות, עד שהכניסו אותנו. אנשים קמו, ישנו, אכלו, אך בכל אותן שעות הגר"א ברלנד רקד עם מי שעוד היה ער, זה אולי הריקוד הכי ארוך בעולם, אז באמת זו הייתה הנסיעה היחידה בהיסטוריה שכולם נכנסו בלי ויזות בכלל."

(מגזין 'ניצוצות' תמוז תשפ"א)

כ אשר ישיבת שובו בנים עברה מבני ברק לשכונת בית ישראל, הרב עזריאן עבר ללמוד שם והתקרב בקשר מיוחד לגר"א

לנסוע לאומן בדרכון מזויף. הרב עזריאן

ברלנד שליט"א. "שם כבר למדתי יותר בעיון, אני זוכר שבשיעוריו, הרב ברלנד היה עובר מנושא לנושא, אני שהייתי עקשן הייתי ניגש בסוף כל שיעור לשאלו אותו על דברים מסוימים שהיה אומר ולא היו נראים לי, רציני לדעת מאיפה המקור, הוא עבר איתי כל פעם על הגמרא ועל כל ספר והראה לי את כל המקורות, לעולם הוא לא טעה אפילו במקור אחד."

הקשר עם הגר"א ברלנד הביא את הרב עזריאן לנסוע באותם ימים לאומן במסירות

נפש מספר פעמים עוד לפני נפילת מסך הברזל בדרכון מזויף. "נסעתי לאומן ארבע או חמש פעמים בדרכונים מזויפים, אפילו את התמונות לא החליפנו, אם אדם היה קצת דומה היה צריך להגיד תודה..." מתאר הרב עזריאן את מסירות הנפש באותן נסיעות.

"הדרכון שלי היה דרכון צרפתי של אדם בשם 'מרתא

פתגם השבוע

טוב להרגיל את הילדים לישון בשעה קבועה

ההצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן
להצלחת משפחת שרון
להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

לגור בעזה

אם נישאר בארץ נוכל לעבוד ולפעול לא פחות, מתוך רצון לתת חיזוק אמיתי בכל אזור הדרום - בגשמיות ובעיקר ברוחניות."

לדבריו של שגיב, כשהם ביטלו את הטיסה להודו, הם טרם ידעו איך בדיוק יפעלו בארץ, אבל היה ברור להם שהצעד הראשון שלהם יהיה בהגעה לאזור עוטף עזה. "מכיוון שההורים שלי מתגוררים באחד המושבים בדרום, החלטנו דבר ראשון לנסוע אליהם, ומיד כשהגענו התחלנו בפעילות ושוחחנו עם רבים שפגשנו באזור. שוב ושוב שמענו על מושב תקומה ששוכן סמוך לעוטף, והתברר שהוא ציר מרכזי הבנו ששם צריכים להקים את 'הבית היהודי'."

כשהם ניסו לבדוק אם יש מקום מתאים לשם כך במושב, הם הכירו לראשונה את משפחת קוק שהעניקה להם שטח גדול עבור הפעילות, ועליו הם הקימו אוהל ענק בו שוכן 'הבית היהודי בדרום', "אני חושב שאנחנו בין היחידים במדינה שעברנו דירה בדיוק בימים אלו לאזור הדרום", הוא מציין בחיך. "כמובן שאנו נאלצים ללמוד להתמודד

הבית היהודי בעזה

עם שגרת חיים של 'צבע אדום' ואזעקות, אבל זה חלק מהפעילות שלנו ואנו מודעים לכך.

אמנם ארגונים רבים שונים ומגוונים עושים מלאכת קודש בדרום מאז פרוץ המלחמה אך הפעילות של 'הבית היהודי' שונה בהחלט "גולת הכותרת שלנו היא לא האוכל המושקע והמקום הנוח. נכון שגם זה חשוב, אך אלו דברים שיש גם ארגונים אחרים ומתנדבים שיכולים לדאוג להם. אנחנו מתמקדים ברוח, כי זוהי התכלית שלנו, וכשאני פוגש יהודים שיוצאים מכאן עם רוח חזקה יותר, כשהם מאמינים ושמחים יותר - זוהי המטרה. כמובן שאם הם גם יוצאים שבעים יותר, אז בכלל הרווחנו מכל הבחינות", הוא מוסיף.

"כמובן שרבים מקבלים על עצמם מצוות" מציין הרב שגיב רגע לפני שהוא שב למלאכתו הקדושה "זה בסופו של דבר המטרה שלנו, הם יוצאים מכן אם ספרי רבינו הקדוש ביד, עם חוברות הפצה, כל אחד מקבל משהו, אין יהודי שמסרב, כולם רוצים את הקדוש ברוך הוא, מתברר שדווקא ממה שקרה לנו נוצר הזדמנות שעם ישראל התעורר, בתקווה שבעזרת השם התעוררות הזו תמשיך יותר גם בזמנים טובים יותר..."

ם הייתם שואלים את הרב שגיב שריקי, שליח ברסלב בהודו, לפני כשלושה חודשים מהן תוכניותיהם לזמן הקרוב, נראה שמגורים בדרום הארץ היו נראים להם כמו הדבר הרוחני ביותר מהמציאות, אך כעת, כשהמציאות השתנתה, אנו פוגשים אותו כאן, קילומטר וחצי מעזה, בבית החדש, אוהל אותו הקים שבועיים אחרי פרוץ המלחמה כשביטל את כרטיס הטיסה חזרה להודו והחליט להקים את ביתו בשטח האש.

"בשנה שעברה התגוררנו בצפון הודו וניהלנו שם את 'הבית היהודי'", פותח שגיב ומתאר כשהוא עוזב לרגע את עבודת הקודש ונפנה לשוחח עם 'ניצוצות' 'הרגשנו שהעבודה בהודו זו זכות גדולה שכן גם אני וגם אשתי, שנינו יוצאי הודו, תרמילאים לשעבר. אשתי באה מבית דתי ואני חוזר בתשובה, ההתקרבות המיוחדת שלנו ליהדות ולדרכו של רבינו הקדוש הייתה בבית היהודי בהודו, שם זה היה בהחלט אבן דרך משמעותית בחיינו, לכן כשהוצע לנו לחזור לשם כדי לנהל את המקום, ידענו מיד שניקח על עצמנו את התפקיד.

"לעבודה בהודו יש משהו מרומם מאד, כמו שרבינו הקדוש סיפר על 'האינדיק' אנחנו יורדים לעם שירד לשם, ומזברים אתם מתחת השולחן, הדברים של רבינו הקדוש נכנסים ללב, וכמו אני ואשתי רבים מאד מתקברים דווקא שם, באמת זכינו שם לחוויה מאוד מיוחדת ומרוממת. נפגשנו שם עם חבורות של מטיילים, ראינו מקרוב כמה שהיהדות נחוזה להם דווקא במקומות כאלו ושהם ממש מחפשים אותה."

הבית היהודי בהודו פתחו בהתאם לעונות השנה, כאשר בקיץ הוא פעיל בצפון הודו, ואילו בחורף - בדרומה. "אחרי שחזרנו מהפעילות שלנו בקיץ, ביקש ממנו הרב רפאל כ"ץ, מנהל ארגון 'רוח אחרת' - המנהל את הבית היהודי, להגיע לשליחות נוספת - לבית בדרום הודו, והחלטנו להיענות להצעה."

אלא שכמו אצל כל אזרחי ישראל, גם אצל משפחת שריקי השתנו כל התוכניות עם פרוץ המלחמה. "התברר לנו שרבים מאוד מהתרמילאים בהודו חוזרים לארץ אחרי שקיבלו צו 8, או מתוך תחושת שייכות לישראל ורצון להתאחד עם המשפחה", מסביר שגיב, "התלבטנו עם הרב רפאל אם נכון לטוס להודו, והגענו למסקנה שדווקא

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיעיות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למונות "נחלי המשפט"

בית דין אזרחי לדיני אמונות נותן מענה מקצועי יעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מ"ץ ירוש' ראש 'שיבת נחלי נצח')

ת"ת בית הדין למונות

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396